

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5Csp/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120434472
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2021:6120434472.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred sudkyňou JUDr. Norou Zátopkovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: Y. N., L.. XX.XX.XXXX, P. J. Ľ.. M. XXXX/X, XXX XX C., S. L. K.: Y. X/XX, XXX XX C., zastúpená splnomocneným zástupcom: Občianske združenie OSPO Martin, so sídlom J. Š. Šikuru 4850/1, 038 61 Martin - Priekopa, IČO: 52 354 237, zaplataenie sumy vo výške 4.271,37 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobcu zamietá.
- II. Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou postúpenou tunajšiemu súdu dňa 26.04.2021 Okresným súdom Banská Bystrica sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi celkom 4.271,34 eur s príslušenstvom. V odôvodnení žaloby žalobca uviedol, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s., IČO: 31 320 155 (ďalej len ako „právny predchodca žalobcu“) poskytol žalovanej na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 03.06.2014 úver vo výške 5.300,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou dojednaným mesačných splátok. Žalovaná však svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnila riadne a včas, preto právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu omeškaných splátok, pričom žalovaná aj napriek písomnej výzve svoj dlh nezaplatila. Právny predchodca žalobcu v súlade s zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy v súlade s Všeobecnými obchodnými podmienkami - Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru zo strany veriteľa vyhlásil ku dňu 27.03.2018 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru s výzvou na zaplataenie bola doručená žalovanej dňa 02.05.2018 v súlade s Všeobecnými obchodnými podmienkami - Doručovanie a vyhlásenie klienta. Nakoľko žalovaná v poskytnutej 7 dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatila, dostala sa tak od 10.05.2018 do omeškania. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., a spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o., teda žalobcom dňa 14.0.2020 a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 02.03.2020 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplataeného úveru postúpená žalobcovi, o čom bola žalovaná upovedomená písomným oznámením postupcu.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 2Up/1903/2020 zo dňa 09.12.2020, ktorým návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz sa žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk, pričom žalobca navrhol pokračovanie v konaní, preto bol platobný rozkaz v zmysle § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení

niektorých zákonov zrušený a spis bol postúpený na prejednanie podľa zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“) na tunajší súd.

3. Okresný súd Martin konaní rozhodol platobným rozkazom č. k. 5Csp/37/2021 - 53 zo dňa 12.05.2021, ktorým návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Žalovaná v podanom odpore uviedla, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a neobsahuje určito zákonom vyžadovanú náležitosť podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., a to všetky predpoklady pre výpočet RPMN, matematický výpočet (vzorec) ako dospel veriteľ k RPMN. Namietla, že súd neskúmal samotnú zmluvu, prehľad o platbách ani to, či je platné postúpenie pohľadávky. Uviedla, že v spise sa nenachádzajú doručky, čo sa týka zosplatnenia úveru a oznámenia o postúpení pohľadávky a namietla aktívnu legitimáciu žalobcu. Ďalej namietla, že žalovaný dlh je premlčaný a poukázala na prehľad splátok z ktorého je zrejmé, že neboli zaplatené splátky za mesiac október 2014, september 2015, november 2016, november 2017, december 2017 a január 2018, pričom žaloba bola podaná po viac ako 3 rokoch.

4. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že súdu bol spolu s výzvou právneho predchodcu predložený aj podací hárok z ktorého je zrejmé, že táto výzva bola odoslaná žalovanej na ňou uvedenú adresu pod uvedeným číslom zásielky dňa 29.01.2018, čo vyplýva z podacieho hárku. Právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 28.03.2018 pre nezaplatenie splátky splatnej k 17.12.2017. Ďalej uviedol, že v súvislosti s premlčaním, ak sa žalovaná dostala do omeškania so splátkou zročnou dňa 17.12.2017, na ktorej zaplatenie pod hrozbou zosplatnenia bola žalovaná vyzvaná v predžalobnej upomienke, právny predchodca nemohol pristúpiť k zosplatneniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Toto právo mohol právny predchodca využiť najskôr dňom nasledujúcim po 17.03.2018, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky, pre ktorej nezaplatenie pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru a od tohto dňa začala plynúť všeobecná premlčacia doba 3 rokov. Premlčacia doba zosplatneného dlhu, tak začala plynúť od 18.03.2018 a žaloba bola podaná na súde 20.11.2020, teda uplatnený nárok premlčaný nie je. Poukázal na zákon č. 62/2020 Z. z. a neplynutie lehôt. Ďalej uviedol, že namietaná bezúročnosť a bezpoplatkovosť je irelevantná, nakoľko žalobca si v tomto konaní uplatňuje len svoj nárok na zaplatenie istiny so zákonným úrokom z omeškania.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 22.09.2021, ktorého sa žiadna zo strán sporu nezúčastnila. Žalobca a jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčast' ospravedlnili a žiadali vykonať pojednávanie v ich neprítomnosti. Žalovaná si predvolanie na pojednávanie prevzala dňa 23.07.2021 a na pojednávanie sa nedostavila. Súd tak vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovanej a jej zástupcu. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi pripojenými do spisu, a to zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. I. 4, dodatkom č. 1 k zmluve č. I. 6, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere č. I. 7 a nasl., všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s. č. I. 9 a nasl., žiadosťou o flexipôžičku č. I. 11, zoznamom podkladov ku flexipôžičke č. I. 13, prehľadom splátok č. I. 13, pokusom o zmier č. I. 18, poštovým podacím hárkom č. I. 19-21, výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s doručenkou č. I. 22, výzvou na zaplatenie pohľadávky č. I. 26, odporom proti platobnému rozkazu č. I. 61, stanovami občianskeho združenia OSPO MT a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 03.06.2014 uzatvorená Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru flexipôžička č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 5.300,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 120 mesačných splátkach vo výške 85,90 eur mesačne, so splatnosťou k 17 dňu v mesiaci, pri fixnej úrokovej sadzbe 15,30 % ročne, s čerpaním úveru jednorazovo dňa 03.06.2014, pričom prvá splátka bola zročná 17.06.2014 a posledná 17.05.2024. Výška RPMN bola 16,21 %, a celkové náklady dlžníka vo výške 5.006,82 eur, celková čiastka bola vo výške 10.306,82 eur. Z prehľadu úhrad vyplýva, že žalovaná si povinnosť vyplývajúcu zo Zmluvy neplnila riadne a včas. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 29.01.2018 vyzval žalovanú na okamžité zaplatenie dlžnej sumy s upozornením, že v opačnom prípade bude požadovať, aby žalovaná vrátila celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v Zmluve o úvere. Doručenie uvedenej výzvy žalobca preukazoval predložením podacieho hárku. Právny predchodca žalobcu vyhlásil dňa 28.03.2018 predčasnú splatnosť úveru, v zmysle listu zo dňa 28.03.2018, ktorý týmto dňom vyhlásil predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 4.580,55 eur z toho istina 4.271,34 eur, ktorá sa úročí počnúc najskorším dňom úrokovou sadzbou z omeškania v zmysle Zmluvy o úvere až

do jej zaplataenia, úroky 299,71 eur a poplatky 9,50 eur. Zároveň bola žalovaná vyzvaná na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, a to v lehote 7 dní odo dňa doručenia výzvy, ktorá sa v zmysle kópie zásielky vrátila dňa 30.04.2018 ako neprebratá v odbernej lehote. V zmysle oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 06.03.2020, právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že od dátumu prevzatia tohto oznámenia je povinná plniť všetky povinnosti postupníkovi, nakoľko došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky.

6. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

7. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. (2) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

8. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

9. Podľa čl. V písm. b) Zmluvy o úvere, v prípade nesplácania úveru je banka oprávnená v súlade s obchodnými podmienkami: vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru v súlade s Obchodnými podmienkami, ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a bol na ch zaplatenie vyzvaný.

10. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

13. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky (ďalej len ako „zákon č. 483/2001 Z. z.“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke

zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

14. Podľa § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>> na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

15. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. Zmluva o úvere je považovaná za tzv. absolútny obchod, avšak je nepochybné, že žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko žalovaný vystupoval pri uzatváraní zmluvy v pozícii spotrebiteľa a žalobca v pozícii dodávateľa/veriteľa. V zmysle uvedeného mal súd za to, že je potrebné na vzťahy vzniknuté medzi žalobcom a žalovaným použiť primárne špeciálny predpis, a to Zákon o spotrebiteľských úveroch. Ak tento špeciálny zákon určitú otázku neupravuje, nastupuje po ňom úprava spotrebiteľského práva v širšom slova zmysle, a to na základe Občianskeho zákonníka nielen ako doplnková právna úprava, ale aj ako korektív pre prípadne ďalšie použitie noriem práva obchodného, tzn. že Obchodný zákonník sa môže uplatniť len tam, kde nenarazí na obmedzenia v Občianskom zákonníku a vo vykonávacích predpisoch.

17. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej legitímácie žalobcu v konaní. Pod pojmom aktívna legitímácia je nutné chápať hmotnoprávne postavenie účastníka, z ktorého vyplýva jeho právo, resp. jeho procesné právo taký hmotnoprávny nárok uplatňovať.

18. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou došlo k uzavretiu Zmluvy o úvere dňa 03.06.2014, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej vo výške 5.300,- eur. Žalovaná v konaní namietala doručenie listín, ktoré sa týkajú zosplatnenia a oznámenia o postúpení pohľadávky, preto súd nemohol vychádzať z toho, že skutkové tvrdenia žalobcu o riadnom zosplatnení a postúpení pohľadávky a teda doručení predmetných listín je nesporné. Žalobca v priebehu konania predložil súdu listinu označenú ako Tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 29.01.2018 spolu s podacím hárkom, listinu označenú ako Výzva na predčasné splatenie zostatku úver s príslušenstvom zo dňa 28.03.2018 spolu s kópiou doručovanej zásielky a listinu označenú ako Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 06.03.2020. V súvislosti s podacím hárkom predloženým žalobcom, ktorým preukazoval doručenie výzvy pred samotným zosplatnením žalovanej v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákona, súd zastáva názor, že podací hárk iba preukazuje skutočnosť, že určitá zásielka bola odovzdaná na prepravu, avšak nie je dôkazom o tom, že prepravca túto zásielku skutočne doručil do dispozície adresáta (žalovanej). Odovzdanie zásielky na poštovú prepravu nie je dôkazom o tom, že táto listina bola skutočne doručená do schránky adresáta a bola mu k dispozícii na vyzdvihnutie na príslušnej pošte. Zároveň pokiaľ ide o samotný podací hárk, z jeho obsahu nie je preukázané, že sa v zmysle tohto podacieho hárku doručovala zásielka, obsahom ktorej by bola výzva, resp. podanie označené ako Tretia upomienka - pokus o zmier. V súvislosti s uvedeným súd dáva do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo/3/2008 zo dňa 02.04.2008, ktorý vo svojom rozhodnutí uviedol, že podací lístok o podaní doporučenej zásielky je len dôkazom o tom, že žalovaný žalobcovi zaslal listovú zásielku, ale nepreukazuje obsah tejto listovej zásielky, ani jej doručenie. A teda rozhodné v danom prípade je to, aby sa doručovaná zásielka dostala do dispozičnej sféry adresáta, a aby sa tento mal možnosť sa s jej obsahom oboznámiť. Potom preukázanie skutočnosti, že určitá zásielka bola podaná na pošte podacím hárkom, teda bola odovzdaná poštovému prepravcovi nie je dôkazom o tom, že táto zásielka bola skutočne odovzdaná do sféry adresáta, ale je len dôkazom o tom, že bola odovzdaná do sféry poštového prepravcu. Súd má za to, že žalobca v konaní nepreukázal splnenie zákonnej podmienky v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a to, že podanie označené ako Tretia upomienka - pokus o zmier, ktorou mal žalovanej oznámiť, že je v omeškaní so splácaním splátok, by sa dostalo do dispozičnej sféry žalovanej, teda nepreukázal, že by k uplatneniu práva vyhlásiť úver za predčasne splatný v celosti došlo v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je nevyhnutné, aby veriteľ spotrebiteľa v lehote nie

kratšej ako 15 dní upozornil na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Bez splnenia tejto povinnosti nemôže žalobca žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky tak ako je to upravené v ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Nakoľko žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, že žalovanej bola doručená výzva v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pred zosplatením, právny predchodca žalobcu nemohol pristúpiť k zosplateniu úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v súlade so zákonom a teda nemohlo dôjsť k platnému zosplateniu úveru.

19. Pokiaľ ide o aktívnu legitimáciu žalobcu, súd poukazuje na ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, v zmysle ktorého práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom je možné previesť na tretiu osobu, ktorá nie je bankou, pokiaľ ide o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý bol v zmysle predmetnej zmluvy stanovený na 17.05.2021 alebo sa táto pohľadávka stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti, teda došlo k jej zosplateniu. Vzhľadom na to, že žalobca v konaní nepreukázal zosplatenie pohľadávky v súlade ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho je takéto zosplatenie neplatné, neboli s poukazom na vyššie uvedené ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. splnené podmienky na to, aby bola pohľadávka z tohto úveru postúpená na žalobcu. Navyše vzhľadom na to, že veriteľom zo Zmluvy o úvere (právnym predchodcom žalobcu) je bankový subjekt, a to Všeobecná úverová banka, a.s., je nutné v prípade postúpenia pohľadávky aplikovať ustanovenia zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktorý vo svojom ust. § 92 ods. 8 uvádza, že ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Súd však v konaní nemal preukázané, že by zo strany žalobcu, prípadne jeho právneho predchodcu došlo k naplneniu predpokladov uvedených v ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., a preto v súbehu so skutočnosťou, že žalobca v konaní nepreukázal, že by došlo k riadnemu zosplateniu úveru a rovnako nepreukázal ani doručenie písomnej výzvy pôvodného veriteľa Všeobecnej úverovej banky, a.s. žalovanej, má súd za to, že žalobca nenadobudol aktívnu legitimáciu v dôsledku postúpenia pohľadávky voči žalovanej, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

20. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP a rozhodol tak, že žalovanej nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania nepriznal aj napriek tomu, že mala v konaní plný úspech, nakoľko vznik trov konania žalovanej v priebehu konania nemal preukázaný a žalovaná si náhradu trov konania v priebehu konania neuplatnila, preto súd jej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.